

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarum reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 1. An sit Incarnatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

§. I.

An sit Incarnatio.

I. Q. 1. *An de facto detur Incarnatio?* Resp. affirmati-
 ue; de enim & S. Scriptura asserens Verbum carnem factum
 esse; & varia Symbola ac Concilia; & unanimis SS. Patrum
 consensus docent.

II. Q. 2. *An possit hoc mysterium, abstrahendo à re-
 velatione, perfectè notitià cognosci, aut evidenti aliqua ra-
 tione demonstrari?* Resp. cum communi Theologorum ne-
 gatiue; eò quod nec à priori per claram & quidditativam co-
 gnitionem cognosci queat Verbi divini existentia, & omni-
 potentia Dei, ac potentia Obedientialis Creaturarum, à
 quibus talis demonstratio à priori dependet; nec à postero-
 ri quòd ens supernaturale quoad substantiam demonstrari
 potest, & ideo frequenter à S. Scriptura mysterium inenarra-
 bile, incomprehensibile, Sacramentum absconditum à se-
 creto vocetur.

III. Q. 3. *An saltem possibilitas Incarnationis conie-
 cturè & probabiliter per solum lumen nature cognosci que-
 at?* Resp. ita quidem existimare C. Lugonem, dum putat,
 legem hoc ipso, quòd Christi Humanitatem comprehen-
 dere cognoverit, & in ea subsistentiam creatam non viderit,
 suspicari potuisse, ne fortè eadem Humanitas per divinam
 subsistentiam subsistat; sed contrarium communiter docent
 omnes Auctores asserentes tum sublime esse hoc mysterium,
 tum legem potius sibi persuadere potuisset, Humanitatem
 Christi aut sine omni subsistentia subsistere per miraculum,
 nec sibi concursum ad eam cognoscendam negari.

IV. Q. 4. *An saltem, supposità revelatione Incarna-
 tionis, haberi possit de eà evidens, licet imperfecta cognitio?* Re-
 spondetur negativè ex communi, quia non apparet ratio, cur homi-
 ni quod affirmanti actu naturali assentiri valeamus, & non
 quod etiam Deo, qui nec falli, nec fallere potest, myste-
 rium Incarnationis revelanti assensum præbere possimus.

V. Q. 5. *An impossibilitas Incarnationis lumine na-
 ture demonstrari queat?* Resp. negativè ex communi Au-
 thentico sensu; eò quòd verum vero non repugnet, atque ad-

eò nullum falsum (quale etiam est Incarnationem esse possibilem) demonstrari queat vera & evidenti demonstratione.

ARTICULUS II.

Quid sit Incarnatio.

I. Q. 1. *Quid sit Incarnatio?* Resp. esse conjunctionem divinæ & humanæ Naturæ in eadem Persona; seu productionem unionis inter Humanitatem ex Virgine matris & Subsistentiam Verbi divini.

II. Q. 2. *Quis sit terminus Incarnationis?* Resp. Terminum partialem illius esse unionem hypostaticam supernaturalem ac substantialem, vel realiter modaliter, ut communius hodie sentiunt Doctores; vel certe formaliter, ut alii contendunt, distinctam. Resp. 2. Terminum totalem esse Christum, seu compositum ex humanæ Naturæ cum Verbi Subsistentia conjunctione resultans.

III. Q. 3. *Quæ sint extrema Unionis Hypostaticæ?* Resp. 1. Ex parte Subsistentiæ solam Verbi Subsistentiam terminare Unionem istam, uti de fide certum est. Resp. 2. Ex parte Humanitatis probabiliter ex Suar. & aliorum Sententiis omnes & singulas partes ut quod, atque adeò omnes partium humores, ungues, dentes, capillos fuisse Verbo unitos; eò quòd hæ omnes partes ad integritatem corporis pertinere videantur, atque adeò merito credatur, Verbum integrum corpus, sic & partes hos integrales assumere potuisse. Resp. 3. Probabilius etiam illum sanguinem, qui in triduo mortis Christi effusus fuit, ab eoque in resurrectione iterum assumptus est, fuisse Verbo hypostaticè unitum, cum non major sit ratio, cur cadaver unitum manserit, quam ipse ille sanguis.

IV. Q. 4. *An de possibili Verbum etiam Naturam rationalem aut Angelicam assumere potuisset?* Resp. affirmative ex communiore sententia, quia hæ omnes Naturæ sunt capaces effectus formalis, quem Subsistentia divina tribuit, scilicet ut fiant incommunicabiles alteri supposito, quam rationem communius hodie contra Valentiam & alios docent Recentiores, nullum accidens à Verbo assumptum potuisse.